

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Moral i religija". Rad ima 14 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

Fakultet za poslovne studije - Beograd

seminarski rad iz predmeta

Poslovna etika

tema : Moral i religija

Beograd, februar 2006.

Sadržaj:

I. Uvod

Hrišćanska etika se može najjednostavnije odrediti kao način života, primeren onima koji prihvataju hrišćansku veru. Međutim, tokom skoro dve hiljade godina postojanja, hrišćanstvo je postalo jedna, u celom svetu raširena pojava. Stoga postoje mnoga stanovišta na osnovu kojih hrišćanska etika može da se analizuje i mnogo načina na koje se može prikazati njena istorija, ali sagledano jednim pogledom može se reći da je utemeljenja kroz Isusovo delo i kroz tumačenje tog dela od strane apostola Pavla.

II. Pregled hrišćanske vere i etike

Hrišćanska vera, kao što i samo ime podrazumeva, povezana je sa Isusom Hristom. Ona počiva na dve pretpostavke. Prva je postojanje Boga. Ali, kad se postavi pitanje prirode tog Boga (jer u ljudskoj istoriji bilo je mnogo raznih bogova), druga pretpostavka jeste da je to Bog koji se objavio u delu Isusa Hrista. Ovo ime je postalo jedinstveno, iako je izraz Hristos utemeljen u jevrejskoj veri, u okviru koje je on živeo. Ono upućuje na Spasitelja koji se čeka i koga će Bog poslati da svetu donese pravdu. Prvi hrišćani su bili Jevreji, koji su verovali da se to stvarno i desilo u Isusovom delu.

Za razliku od raznih istorijskih kultova, koji su u Isusovo vreme postojali u Rimskom carstvu Jevrejska vera je bila izrazito etička vera. Stoga nije iznenađenje što je i hrišćanska vera, takode, jako etička. Njeni izvori se pre svega nalaze u Bibliji. Stari zavet se shvata kao priprema za delo Isusa Hrista, koje je njegovo ispunjenje (mada u neki aspektima i njegova negacija);

Novi zavet se shvata kao istinito svedočenje, s jedne strane o Isusovom životu, smrti i pobedi nad njom, a sa druge, o postajanjuejedne nove zajednice — božjeg naroda, koja je nastala kao rezultat njegovog dela. Iskustva posle njegove smrti navela su najbliže učenike da kroz njega slave Boga, što je za jevrejski strogi monoteizam bila izuzetno neobična stvar; i zbog toga se u hrišćanskoj Crkvi bogoslužjenje završava rečima: »jedan je Gospod Isus Hristos u slavu Boga oca«. Međutim, čak je i izraz »vaskrsenje«, kojim hrišćani opisuju Isusovu pobedu nad smrću, preuzet iz rečnika judaizma, u poslednjim vekovima p.n.e.

Prošla su tri ili četiri veka pre nego što je postalo sasvim jasno koje knjige Crkva treba da uključi u kanon svetih spisa, pa dakle, i u Bibliju kakvu poznajemo. Tako izvori za hrišćansku etiku, takođe, uključuju i predanje o etičkim razmišljanjima crkvene zajednice, nastalo tokom vekova njenog suočavanja sa promenljivim situacijama. Sami podaci o tim problemima postaju jedan od izvora hrišćanske etike. U osnovi svega je savest (ili sposobnost razmišljanja o etičkim pitanjima), koju hrišćani dele sa svim ostalim ljudskim bićima.

Postavljena pitanja kretala su se od vrlo ličnih do vrlo složenih problema ekonomskog i političkog života, uključujući tu i pitanja rata i mira. Ričard Najbar napravio je klasičnu tipologiju, sastavljenu od pet karakterističnih stavova prema kulturi, koji se stalno pojavljuju i istoriji hrišćanstva. To su sledeći stavovi:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com